కాల్ల లేవి:

కథ?

రచన:
యం. వి. బి. యస్. శర్మ

"ఎవర్రా అమ్మాయి?"

మాటాడకుండా వస్తున్నాను–

"ఊరకున్నావేం శర్మా?"

"ప్రాణాలు పీక్కు తినక–తిన్నగా వస్తావా రావా దరిద్రుడా!–" ఒక్కమారు విరుచుకపడ్డాను. వీడితో నా దుంప తెగుతోంది మరి. ఈ దెబ్బతో ఊరుకున్నాడు; లక్ష్మయ్య–

ఇక మంగపతి–

"ఏమండోయ్ – శర్మగారూ! ఎవరండీ ఆ తన్వీమణి?"

మంగపతితో పరిచయం తక్కువ–విసుక్కోనే దానికి వీల్లేదు–ఊరకున్నాను.

"ఎవరండీ– ఆ తన్వీమణీ విలోచన?"

"మంగపతి రావుగారు–క్రొత్త వ్యాకరణం సృష్టిస్తూ, నవ్యకవిత్వం అల్లుతున్నట్టుంది–" అన్నా, మాట మరిపిద్దామని–

అతను అసాధ్యుడు–అంతటితో వదిలే ఘటమయితే కదూ!

"చెప్పక తప్పదు సుమండీ–" సరే. ఇదో మాటా.

"నాకేం తెలుసండి – నన్నడిగి లాభంలేదు మరి."

"మీవంక చూసి వెన్నెల కురిసిందే?"

"ఆ సందేహం అల్లాంటిది కాబోలు–"

లాడ్జికి కాని అదే ప్రశంస–మంగపతి ప్రోద్బలంతో, లక్ష్మయ్య కూడ–

భోజనాలు కానిచ్చిన తర్వాత! లైట్ ఆర్పేసి–లాడ్జిలో – బిఛానాలు పఱచి – నాల్గు వూది – మొదలెట్టా–

"ఆ అమ్మాయి మెడికల్ స్టూడెంటు. ఇం దు[illegible]లో– ఏమీ లేదు–

మొన్న కలకత్తా మెయిలు కదలడానికి ఐదు నిముషాలు ముందు–గబా గబా వచ్చి–నేనొక ప్లాట్ ఫారం–టిక్కెట్టు తీసుకొన్నాను–జ్ఞాపకం వుందంటీ?–

"అవునండీ–ఆ అమ్మాయి కూడ ఎగేసినారు–"

"అది అలా వుంచండి. నాకు ముందే ఆ అమ్మాయి–రావడం–మీరు దీనవదనారవిందులై–చిల్లర లేదని–వ్చ" – పూర్వకంగా అనడం–నేను గమనించాను–

"నేను టిక్కెట్ కొనడం చూచింది కామాలు–చిల్లరకోసం–నా దగ్గరికొచ్చి–ఇంగ్లీషులో–అడిగింది–

"నేను తెనుగులోనే మాటాడినాను. ఎందుకోసం?–అని.

కొస్త ఆగినాను–

"తర్వాత?" అన్నారిద్దరూ–

నేను టిక్కట్టు దానంచేయడం – ఆమె థాంక్సు లర్పించి వెళ్ళిపోవడం – అన్నిలిప్తలో జరిగిపోయినయి.

"నేను ప్లాట్ ఫారం గ్మాదికి వెళ్ళినాను— ఆడువారికి–కృతజ్ఞత కోరినాను–ప్రతిమగవాడూ అంతేలే!–

"కాస్సేపు తనవచోధోరణి – అంత చిత్ర విచిత్ర–చిత్రాతి చిత్రములతో కలిపి – ఆమె మాటాడేసరికి – నాకు – మాగ్–నల్ఫు–పుచ్చుకొన్నంత పని అయింది – ఆమె కాలిగోరుకు కూడ సరిపోలము–

"అడ్రస్ ఇచ్చి వెళ్ళింది–లాడ్జికి వెళ్ళినాను

"ఆమె లేదు–...ఆమె చెల్లెలితోనే వచ్చే నెల నాకు వివాహం–"

లక్ష్మయ్యా మంగపతులు నోరు చప్పరించు కొని ఊరకున్నారు–మరో సిగరెట్టు అంటించా.